

Még hatvankét évesen is a focikapuban véd

2014. szeptember 23. 14:10 **Szoljon.hu** „Nyugdíjasok, szurkoljatok!” – szól a lelátói szólam, a lelkes, fiatal drukkerektől nógatott, a sportpálya izgalmain nyugodtan szemlélődő szépkorúak felé. De milyen rigmus szól, ha egy 62 éves ember nem a nézőtéren foglal helyet civil ruhában, hanem sportmezben a futballpályán?

Több generációnyi egykori labdarúgó talán már rég elfelejtette, hogy évtizedekkel ezelőtt életerős futballistaként kergette a labdát, hétről-hétre. Ma már csak a merev izületek, fájós térdek, műtéti hegek emlékeztetnek ifjúságának sportélményeire. A hamarosan hatvankettő esztendőes Farkas Istvánnak azonban rendre nem engedik kivenni a fejből, hogy ő még mindig aktív labdarúgó. Bár már maga is számtalan alkalommal szögre akasztotta focicipőjét és kapuskesztyűjét, ám a szászbereki szakosztály vezetői szinte évről évre újra kibokszoltatják vele a csukáját, szezononként egy-két bajnoki mérkőzésre. S ha felkérlik a „beugrásra”, ő mindig készen áll, hogy segítsen, s ilyentájt mindig a csapat első számú tagjaként, 1-es számú mezben számítanak rá – tapasztalatára, tudására, magabiztosságára. „Farkaspista” – merthogy ekképpen ismerik megyén innen és azon túl is – most hétvégén is beállt a kapuba, hogy segítsen a megyei II. osztályú Szászberek futballcsapatán, amely újra kapusgondokkal küszködött.

– Hívtak, jöttem! – válaszolt érdeklődésünkre interjúalanyunk szerény egyszerűséggel, aki jó néhány éve hazaköltözött szülőföldjére, a Szegedtől – kapusról lévén szó – karnyújtásnyira lévő Deszkre. – Még a Szászberken egy héttel ezelőtti Laki Imre-emléktornán vetődött fel, hogy ezen a héten kapus nélkül kell Mezőtúrra utaznia a felnőtt csapatnak, s ha ráérek, újból segíthetnék. Azt mondtam, ha a sportorvos engedi, akkor jövök! Nos, a sportorvos kifejezetten nógatott, amikor hétközben bepecsételte az engedélyt a sportkönyvembe, mondván, jó edzettségi állapotban vagyok, s maradjak így sokáig, ameddig csak tudok – utalt arra is, hogy a hosszú élet titka az élethosszig tartó mozgás.

[A cikk a hirdetés után folytatódik](#)

„Farkaspista” 1976-tól ’83-ig a Szolnoki MÁV, illetve a MÁV-MTE hálóját őrizte, majd további 12 évig, 1995-ig „levezetett” Szászbereken. Ezt követően tért vissza a civil életbe Szeged környékére, ahonnan ha szükség van rá, 300 kilométereket utazik egy-egy bajnoki meccsért a Jász-Nagykun-Szolnok megyei focipályákra.

– Fiatal játékosként Szegeden nevelkedtem, ahol védtem a SZEAC, a SZEOL és a Vasutas hálóját is. Amikor behívtak katonának, az idő alatt főiskolai előfelvételiként, katonai szlenggel „táposként” a sportszázadhoz, azon belül a mezőtúri Szabó Lajos SE-hez kerültem, és két ütemben, 16 hónapot töltöttem ott bakaruhában. Így aztán a most hétvégi bajnoki mérkőzés számomra dupla ajándék volt: Mezőtúron védtem a Szászberek kapuját! – mosolyog, jelezve, hogy élete java része a foci szeretetéről szól, s hogy a jelenkor nem engedi meg számára,

hogy múltjára ne emlékezzen gyakorta.

„Farkaspista”, még ifjú Farkas Istvánként az egykori JATE-n, a szegedi József Attila Tudományegyetem Élelmiszeripari Főiskolán húsipari szakmérnökként végzett, majd a közgazdasági egyetemen második diplomát is szerzett.

Sportpályafutása alatt és után – noha sportpályafutása befejezéséről eszerint még nem beszélhetünk(!) – szakmájában dolgozott: szolnoki, nyíregyházi és debreceni húsipari vállalatoknál, jelenleg pedig a Pápai Hús Kft. Csongrád megyei területi képviselője. – Ha ez így megy még egy darabig, akkor hamarabb megyek nyugdíjba, minthogy a focikesztyűmet véglegesen visszavonultassák! – jegyzi meg cseppet sem fortyogva, mint inkább parányi büszkeséggel, egyre deresebb, de legendás bajusza alatt rötyögve, hogy kaput védeni még hosszú évek múlva is fog, míg 15 hónap múlva, 63 évesen vélhetően megérdemelt nyugállományába vonul. Interjúalanyunkkal megosztottuk még abbéli észrevételünket is, hogy amennyiben néhány centivel magasabb lett volna, valószínűleg legaktívabb pályafutása még nagyobb ívet írt volna „fel”. Így a Szolnoki MÁV-MTE-vel szerzett NB II-es ezüstérme a legfényesebb csapatsikere a vitrinében, holott a behatárolt magasságához képest a képessége nála langalétább és nevesebb hálóőröknél is „nagyság”renddel kiválóbb volt. Mészáros Géza

Az évtizedek óta „Farkaspistaként” ismert Farkas Istvánnak csupán a legendás bajusza deresedik, ám semmi más nem jelzi, hogy már 62 éves. De hát, hiszen aktív labdarúgó!

Hozzáállásával, sportszerűségével is példát mutat

„Farkaspista” szombaton Mezőtúron védte a Szászberek kapuját a labdarúgó megyei II. osztályú bajnokság hét végi találkozóján. Pető Sándor, a szászbereki csapat negyvenes éveiben járó edzője ekképpen nyilatkozott a nála húsz évvel tapasztaltabb kapusáról: – Igaz ugyan, hogy vereséget szenvedtünk a hazai együttestől, és Pista is kapott három gólt, de a sikertelenség nem a veterán hálóőrünkön múlt. Remekül irányította hátulról a csapatot, a pontrúgásoknál hatalmas hangjával ijesztette el a kijövetelénél az ellenfél csatárait a labdától. Nem csupán csapatunk negyven évvel fiatalabb tagjai, de a magyar labdarúgás számos profinak mondott játékosa is példát vehetne egy ilyen nagyszerű sportemberről – hangsúlyozta Pető Sándor.